

твою, глаголай тебе; Не бойся Яакове, малый Исаилю, аз помогохъ ти глаголетъ Богъ твой, избавляй та стыдъ Исаилевъ (ст. и. до е.). Тогда не ели така, и Аригопископе! не рече ли Богъ твой дѣмы чрезъ пророка за Евреи тѣ? прбче престанѣ и сега, и вѣчъ не мѣ давай традз.

С. Пророчество то оубо рече добрѣ, а за кого дѣма, Тынѣдъ не знаешъ.

Ер. Иаковъ, защѣ за Исаила дѣма, и за Яакова, и за сїмѣ то Авраамово: и обавлява, защѣто ги вѣка Богъ пакъ въ землѣ та обѣтованна: а ты дѣмашъ тога и бнова.

С. Тога, и Еврѣа! дѣто чвешъ да дѣма: Ты Исаилю, отрокъ моій, Яаковъ, егоже избралъ, сїмъ Авраамъ, еже возлюбилъ, внимай добрѣ, и не вѣтай необузданъ въ мысльта си, защѣ тога не рече за Еврейскій а родъ, но за моего Христу, кой то е Богъ и Богъ, и заради спасеніе то человѣческо въ послѣдни тѣ дни стана человѣкъ и Авраамово, Исааково, и Яаково: и понѣже вѣше и Исаиль и сїмѣ то Авраамово, да не речешъ, че е и колѣно то Исаильево, за тога рече пророкъ о, отрокъ моій Яаковъ, егоже возлюбилъ: ако ли речешъ ты, защѣ то не е така, като ѹро дѣмамъ, кажи ми, коѧ година не вѣ остави Богъ, не стѣ ли вѣ разсклани по всички тѣ краища на вселенна, не стѣ ли оставени и презрѣни и Богъ, и и человѣцы тѣ?

Ер. Слышай, що дѣма пророкъ о: съ тобою во есмь. И азъ есмь Богъ оубрѣпивый та, и помогохъ, и оутвердихъ та десницаю мою праведною:

С. Оубо какъ е съ вѣсъ Евреи тѣ сега Богъ, като стѣ въ толкѣ презрѣніе, що тѣ и тіа наймалки тѣ и скверни тѣ нарбди, дѣто не покрѣвака хо Христу, бѣатъ вѣ, и иматъ вѣ въ смѣхъ и пороганіе: и какъ ѹре прїмете вѣчъ вѣ сега крѣпость и Богъ, като стѣ толкѣ слѣви, ѹтото ни толкѣ єдинъ комаръ ѹро може да оубѣхѣ, ни толкѣ не можете да се сопротивите на вѣши тѣ вразъ: гдѣ се вѣди сега оуб вѣсъ Богъ, да ви помага въ нѣшо, като стѣ толкѣ маломѣшни? гдѣ стѣ оутверждени съ праведна та десница? какво безстрѣстіе, и каква свобода имате? каква слѣва, каква честъ, не стѣ ли като праходъ и пепель и лицѣ то ви като въ маглѣ смѣшенно, и и далѣче се вѣдите, защѣто е така, като ѹро дѣмамъ, ты и дрѣгитѣ ѹро са вѣдь тѣвѣ Евреи погледнѣтесе, не са ли ви лица та са єднѡ, като мѣртви? не са ли оуплѣшени? а защѣ така? защѣто иемате благодать Божію оуб вѣсъ, и защѣто нѣмате во вѣши тѣ дѣши стїаго дѣха за вѣше то злодѣйство, и некрѣство. Не стѣ ли расточени по всички тѣ краища на вселенна, като єдна дрѣха раздрѣнна, и като рѣза (кошѣла) обвѣхтели? Кога са се постыдѣли, и посрамили всѣски тѣ бѣя, ѹто вѣ са се сопротивили? гдѣ са, като да не са всички тѣ вѣши сопрѣници [сопротивници]? кога потѣрсихте, и не намерихте бѣя, дѣто ви са досадили нѣшо? гдѣ Богъ джрж десница та вѣша, и наставлява вѣ на нѣкое благогожденіе? не стѣ ли стесе смирили като чѣрвѣ? гдѣ вѣ йма многъ на всѣко мѣсто, гдѣ се намерувате? не стѣ ли наймалъ, и, като ѹро кохъ, по всичката землѣ разсклани? и седите оуплѣшени